

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123212410
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6123212410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: A. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B., C. D. XXXX/X, o zaplatenie 9.755,14 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 12.1.2023 sa domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 9.755,14 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.755,14 Eur od 4.8.2020 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy, ktorú uzavreli dňa 27.9.2016 žalovaný s VÚB, a.s. (ďalej aj „banka“), poskytla banka žalovanému úver vo výške 15.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných mesačných splátok. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože napriek výzve pôvodného veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neplnil v stanovených termínoch splátky. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a bol upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti, pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 15.7.2020 a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie bolo žalovanému doručené dňa 27.7.2020 v súlade s ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok „Doručovanie a vyhlásenie klienta“. Keďže žalovaný v poskytnutej 7dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 4.8.2020 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy s príslušenstvom. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanému postúpil žalobcovi na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 8.6.2022. Žalobca uplatnil len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej istiny úveru vo výške 9.755,1399 Eur s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi nezaplatil napriek predžalobnej upomienke. Žalobca si uplatnil zmluvné úroky, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 7.9.2023 uviedol, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 28.05.2020 ako „Tretia upomienka“ bol súdu predložený aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky RE912146356SK dňa 28.05.2020, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa

adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). Poukázal aj na priložený doklad - výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že predmetná výzva bola žalovanému doručovaná. Ku skúmaniu bonity žalovaného uviedol, že predložil dokumenty právneho predchodcu žalobcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný právny predchodcovi žalobcu poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Právnym predchodcom žalobcu bol zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie /omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola právny predchodcom žalobcu posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.9.2020 sp.zn. 3Cdo/35/2020 si žalobca uplatnil nárok na zmluvný úrok z nesplatenej istiny do dátumu konečnej splatnosti úveru. Výška celkových nákladov spotrebiteľa predstavuje sumu 5.538,72 Eur, z čoho suma 300 Eur je poplatok za poskytnutie úveru a suma 5.238,72 Eur predstavuje riadny úrok. Z platby žalovaného bola na riadny úrok započítaná suma 3.472,26 Eur. Výška uplatňovaného riadneho úroku v konaní teda predstavuje 1.766,46 Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil právny predchodcovi žalobcu sumu 9.060,40 Eur, čo je zrejme aj z predloženého výpisu z úverového účtu. Poukázal na predložený samostatný prehľad platieb žalovaného, z ktorého je zrejme aj rozpad platieb na jednotlivé položky dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, žalobca trvá na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi v plnom rozsahu.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Žaloba mu bola doručená podľa 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) uplynutím 15. dňa od zverejnenia žaloby na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu, ktorý postup súd zvolil z dôvodu, že napriek vykonanému šetreniu sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovaného, kam by mu mohol súd doručiť písomnosť.

4. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovaný bol predvolaný podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP z adresy jeho bydliska evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky, a podľa § 111 ods. 3 CSP sa predvolanie považuje za doručené dňom jeho vrátenia súdu, keďže žalovaný ho neprevzal v odbernej lehote. Vec bola prejednaná podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného ako aj v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalobcu, ktorý s tým súhlasil. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, žiadosti žalovaného o flexi pôžičku zo dňa 23.9.2016, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2016, listín z č.l. 11 až 17 spisu, e potvrdenky z 13.12.2022, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, príloh k zmluve o postúpení pohľadávok, všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. na poskytovanie spotrebiteľského úveru fyzickým osobám – občanom z č.l. 36, prehľadu platieb z č.l. 39, tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 28.5.2020,poštového podacieho hárku z č.l. 41, výzvy VÚB, a.s. zo dňa 16.7.2020 na predčasné splatenie zostatku úveru s doručenkou z č.l. 50, cenníka VÚB a.s. z č.l. 51 až 57, upomienky s fotokópiou poštovej obálky , prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z č.l. 44, oznámenia VÚB, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 13.6.2022, listinu z č.l. 46, správ o pobyte žalovaného, podania žalobcu zo dňa 7.9.2023, príloh toho podania, zvyšného obsahu spisu.

6. Na žiadosť žalovaného zo dňa 23.9.2016 uzavrel dňa 27.9.2016 žalovaný ako dlžník s VÚB, a.s. ako veriteľom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“, resp. „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 15.000 Eur v súlade s VOP, pričom dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky zaplatí v 96 mesačných splátkach vo výške 210,82 Eur, počnúc dňom 17.10.2016, vrátane úrokov, pričom úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 7,9% ročne (zľavnená zo sadzby 9,9% ročne), termín konečnej splatnosti bol uvedený 17.9.2024. RPMN bola uvedená vo výške 8,73%, celkové náklady dlžníka vo výške 5538,72 Eur, celková čiastka , ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 20.538,72 Eur.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

15. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

18. Podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

19. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 27.9.2016 bola medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.a, z ktorej vyplýval záväzok banky poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver v dohodnutej výške a záväzok žalovaného čerpať úver vrátiť banke spolu s úrokom v dohodnutej úrokovej sadzbe a poplatkami. Ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný obsah zmluvy a obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že banka vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používala vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovanému bol úver poskytnutý na jeho osobnú potrebu, a banka úver poskytla ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov na základe bankového povolenia. Súčasťou zmluvy boli VOP. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanému nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný nepopieral, že s veriteľom VÚB, a.s. uzatvoril uvedenú zmluvu o úvere a že na základe nej čerpal peňažné prostriedky a vrátil ich v rozsahu ako uvádzal žalobca.

24. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní. Súd vecnú legitimáciu sporových strán skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

25. Žalobca tvrdil, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými z úverovej zmluvy zo dňa 27.9.2016 nadobudol od veriteľa VÚB, a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.6.2022. Prejav vôle VÚB, a.s. postúpiť pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 27.9.2016 na žalobcu vyplýva z predloženej prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj z oznámenia VÚB, a.s. zo dňa 13.6.2022 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému.

26. Súd preskúmal, či bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Toto zákonné ustanovenie definuje podmienky, za akých možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta uvedeného zákonného ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Ak tieto podmienky kumulatívne splnené nebudú, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018). Súd zistil, že v danom prípade nebola naplnená podmienka písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplata dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 7.9.2023 poukázal na výzvu banky zo dňa 28.5.2020 označenú ako tretia upomienka – pokus o zmier spolu s podacím hárkom a potvrdením Slovenskej pošty, a.s. o jej doručovaní žalovanému. Žalobca predložil aj výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom vyhotovenú VÚB, a.s. zo dňa 16.7.2020 adresovanú žalovanému spolu s fotokópiou poštovej obálky. Súd však nepovažoval ani jednu z týchto výziev za výzvu v zmysle § 92

ods. 8 zákona o bankách. Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt. Cieľom je, aby bol spotrebiteľ vo výzve upozornený nielen na omeškanie s úhradou pohľadávky, ale aj na jeho následok v podobe postúpenia bankovej pohľadávky na inú osobu a vytvoríť tak spotrebiteľovi priestor na možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky tým, že omeškanú pohľadávku banke v dodatočne stanovenej lehote uhradí. Z obsahu výzvy banky zo dňa 28.5.2020 označenej ako „tretia upomienka – pokus o zmier“ je zrejmé, že jej účelom malo byť upozorniť žalovaného na to, že ak v stanovenej lehote neuhradí dlžné úverové splátky, banka bude oprávnená požadovať od žalovaného vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve. Z obsahu výzvy banky zo dňa 16.7.2020 je zrejmé, že jej účelom malo byť oznámenie žalovanému, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva, ktorý dlh vyčíslila na sumu 10.170,24 Eur, a upozorniť žalovaného, že ak v dodatočne stanovenej lehote dobrovoľne neuhradí zosplatnený dlh, banka pristúpi k vymáhaniu pohľadávky. Ani v jednej z uvedených výziev nie je uvedené, že ak žalovaný neuhradí pohľadávku v lehote 90 dní, tak banka postúpi pohľadávku zo zmluvy o úvere na iného veriteľa. Vo výzvach teda nie sú uvedené podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. Preto súd výzvy banky zo dňa 28.5.2020 a 16.7.2020 nepovažuje za kvalifikované, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani z nich nevyplýva úmysel banky vyhotovovať výzvy v súvislosti s postúpením pohľadávok, ku ktorému banka pristúpila až dňa 8.6.2022, t.j. viac ako po 23 mesiacoch po zaslaní výziev. K rovnakému právnomu záveru dospeli v obdobných právnych veciach aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022. Krajský súd v Trenčíne v citovanom rozsudku dospel k záveru, že zákon o bankách nevyžaduje, aby banka presne citovala ustanovenie § 92 ods. 8 v písomnej výzve, avšak účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky, preto je nevyhnutné, aby bol dlžník na možnosť postúpenia v takejto výzve upozornený. Táto skutočnosť predstavuje podľa názoru odvolacieho súdu aspoň minimálnu požiadavku na splnenie účelu uvedeného ustanovenia Zákona o bankách. Za výzvu podľa tohto ustanovenia nie je možné požadovať akúkoľvek výzvu, ktorú veriteľ zasiela dlžníkovi. Podľa krajského súdu spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. K rovnakým záverom dospel Krajský súd v Trenčíne aj v rozsudku sp. zn. 27CoCsp 2/2023 zo dňa 18.7.2023. Súd bral potom zreteľ na právne závery Krajského súdu v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022, 27CoCsp 2/2023 zo dňa 18.7.2023, Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, s ktorými sa stotožňuje. Písomné oznámenie postupcu (banky) o postúpení pohľadávky zo dňa 13.6.2022 adresované žalovanému tiež nie je výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže táto písomnosť je realizovaná až po tom, čo došlo k postúpeniu pohľadávky a tiež nie je podľa obsahu výzvou na úhradu. Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Hoci žalovaný nespochybňoval skutkové tvrdenia žalobcu, súd poukazuje na to, že súd skúmal otázku vyhotovenia, odoslania, doručenia relevantnej písomnej výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tým aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z úradnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009), a preto je irelevantné, že žalovaný nenamietal skutkové tvrdenia žalobcu a ani nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd výzvou zo dňa 11.7.2023 vyzval žalobcu na predloženie písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá obsahuje upozornenie, že inak veriteľ bude môcť postúpiť pohľadávku inej osobe a dokladu o odoslaní tejto výzvy na úhradu omeškaného dlhu alebo o jej doručení žalovanému, s upozornením, že listiny sú potrebné na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd v uvedenej výzve dal žalobcovi na vedomie, že tieto listiny sú potrebné pre vyhodnotenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi muselo byť zrejmé, že súd z obsahu spisu považoval za nepreukázané splnenie

zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a z tohto dôvodu dal možnosť žalobcovi, aby preukázal, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu splnila zákonné podmienky, a do úvahy prichádzala i možnosť ustálenia nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá vedie k zmietnutiu žaloby.

27. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti je zmluva o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanému neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanému na zaplatenie nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní.

28. Ustanovenie § 17 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. účinné ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok stanovuje osobitné podmienky, ktoré musia byť splnené pre spôsobilosť pohľadávky k jej postúpeniu na tretiu osobu. Podľa tohto ustanovenia veriteľ môže pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu so všetkými právami s ňou spojenými len vtedy, ak a) ide o postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu(18b) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) a b) postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Obe podmienky musia byť splnené kumulatívne.

29. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal pôvodnému veriteľovi (VÚB, a.s.) ako dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Cieľom právnej úpravy je zaistiť, aby spotrebiteľský úver bol poskytnutý len takému spotrebiteľovi, ktorý vzhľadom na jeho príjmy a výdavky má reálny predpoklad, že bude schopný úver v dohodnutých splátkach po dohodnutú dobu veriteľovi splácať. Zámerom zákonodarcu bolo predísť nežiadúcim situáciám, ku ktorým na finančnom trhu pri poskytovaní úverov spotrebiteľom dochádzalo v minulosti, keď úvery boli zo strany dodávateľov poskytnuté spotrebiteľom bez akéhokoľvek preskúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver alebo nedostatočného preskúmania bonity spotrebiteľa, pričom spotrebiteľa následne neboli schopní úver splácať podľa dohodnutých podmienok, a dochádzalo k zosplatneniu úverov a uplatňovaniu nárokov voči spotrebiteľom na súdoch. V spojitosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa zákon na dodávateľa kladie zvýšené nároky. Povinnosťou dodávateľa je posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup dodávateľa stanovuje zákon. Aktívny má byť dodávateľ, ktorý je podľa zákona povinný vyžiadať od spotrebiteľa potrebné údaje o jeho pomeroch a potom s odbornou starostlivosťou (tak ako ju definuje zákon) posúdiť bonitu spotrebiteľa.

30. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-679/2018 zo dňa 5.3.2020, zo záverov ktorého vyplýva, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny, v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne.

31. Vzhľadom na citované rozhodnutie Súdneho dvora EÚ a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 bol súd povinný aj bez návrhu žalovanej strany posúdiť, či veriteľ (banka) pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to aj vtedy, keď žalovaný nepopieral skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom toho, že veriteľ preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pri porušení tejto povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. totiž nie je veriteľ v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a teda podmienkou platnosti právneho úkonu, ktorým veriteľ vyhlásili mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru je dodržanie povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.

V opačnom prípade zmluva o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru nie je platným právnym úkonom, keďže banka je podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. oprávnená postúpiť na inú osobu pohľadávku len z takého úveru, ktorý v čase postúpenia už bol splatným, či už z dôvodu uplynutia zmluvne dohodnutého termínu konečnej splatnosti alebo z dôvodu platného predčasného zosplatenia úveru. Súd bol z úradnej povinnosti povinný preskúmať, či veriteľ dodržal povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže posúdenie tejto otázky je súčasťou súdom realizovaného vyhodnotenia danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

32. V zmysle § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. je veriteľ povinný hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Preto žalobca, ktorý tvrdil, že nadobudol pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že vstúpil do právneho postavenia veriteľa, bol povinný preukázať, že VÚB, a.s. ako pôvodný veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver. Na základe výzvy súdu, aby žalobca uviedol a preukázal ako pôvodný veriteľ zisťoval a posudzoval schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver pred uzatvorením predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. doručil žalobca súdu podanie zo dňa 7.9.2023. V ňom žalobca všeobecne uviedol, že žalovaný banke pred uzatvorením zmluvy poskytol údaje o svojom zamestnaní, výške príjmu, záväzkoch a banka overovala bonitu žalovaného prostredníctvom spoločného registra bankových informácií. Žalobca predložil súdu výpis, z ktorého vyplýva, že dňa 23.9.2016, t.j. pred uzavretím úverovej zmluvy nahliadla banka do spoločného úverového registra a čerpala z neho konkrétne zistenia o úverovom zaťažení žiadateľa o úver. Neuniesol však bremeno tvrdenia, pretože nevysvetlil akými úvahami sa banka riadila pri posudzovaní získaných informácií o príjmoch, peňažných záväzkoch spotrebiteľa. Žalobca vôbec neuviedol, v akej výške žalovaný pred uzavretím úverovej zmluvy deklaroval svoj čistý mesačný príjem a akým spôsobom banka overovala jeho tvrdenia o príjme. Vynaložením odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa rozumie nielen overenie úverového zaťaženia spotrebiteľa z bankového registra (ust. § 7 ods. 6 obsahuje demonštratívny výpočet, čo sa má považovať za vynaloženie odbornej starostlivosti), ale vyžaduje sa aktivita veriteľa aj pri preskúmaní tvrdeného príjmu spotrebiteľa. Posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou zahŕňa nielen vyžiadanie informácií o príjme spotrebiteľa, ale aj ich overenie prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. V danom prípade žalobca nepreukázal, že banka pred uzavretím úverovej zmluvy overovala príjem žalovaného z externých, interných relevantných zdrojov nezávislých od spotrebiteľa, že cestou Sociálnej poisťovne overila, či skutočne žalovaný dosahoval ním tvrdený mesačný príjem. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že iní veritelia (banky) v iných súdnych konaniach boli schopní predložiť výpis, z ktorého vyplývala odpoveď Sociálnej poisťovne na žiadosť banky o overenie výšky príjmu spotrebiteľa a dátum tejto odpovede. Overenie tvrdeného príjmu spotrebiteľa má zásadný význam pre posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver. Jedine po overení príjmu mohol veriteľ dostatočne posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach. Napokon aj neskorší vývoj právnej úpravy (zákon č. 299/2016 Z.z. účinný od 1.1.2017) premietnutý do ustanovení § 7 ods. 27, 28 zákona č. 129/2010 Z.z. priniesol výslovné zakotvenie povinností veriteľa (banky) overiť informácie o príjme spotrebiteľa preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, cestou Sociálnej poisťovne. V danom prípade zo žiadosti o úver zo dňa 23.9.2016 vyplýva, že žalovaný v nej neuviedol svojho zamestnávateľa, a ani iný zdroj svojho príjmu tvrdeného vo výške 1000 Eur. Napriek tomu bez preukázateľného overenia príjmu žalovaného mu banka úver poskytla, hoci z lustrácie v spoločnom bankovom registri vyplývala žalovanému povinnosť splácať tri iné úverové kontrakty (splátkový úver v sume 7.000 eur s mesačnou splátkou 116 Eur, nesplátkový úver s úverovým rámcom 2.000 Eur, kreditnú kartu s úverovým rámcom 2.000 Eur), čo hodnotí súd ako hrubé porušenie povinnosti banky pri overovaní bonity spotrebiteľa. V danom prípade úver nemal byť žalovanému poskytnutý, nakoľko výška jeho príjmu nebola hodnoverne overená. Žalobca predložil súdu spolu s vyjadrením zo dňa 7.9.2023 viacstranovú listinu vytlačenú dňa 5.9.2023 zachytávajúcu proces lustrovania príjmov, peňažných záväzkov žalovaného, no ide o neprehľadný dokument, ku ktorému nedal žalobca žiadne bližšie vysvetlenie a z ktorého nie je zrejmé, kedy boli lustrované tieto údaje o pomeroch žalovaného, pričom žalobca mal preukázať, že banka pomery žalovaného lustrovala najneskôr ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, a zároveň na strane 9 tohto dokumentu sa nachádza záporná odpoveď na otázku, či žalovaný dosahoval vymeriavací základ, resp. dôchodok v sume aspoň 1000 Eur, teda v sume ako bol jeho príjem tvrdený, no z tohto dokumentu nevyplýva overenie skutočného čistého mesačného príjmu žalovaného cestou Sociálnej poisťovne. Banka teda nemala pri posudzovaní bonity žalovaného preukázané, že žiadateľ o úver má čistý príjem aspoň v takej výške, aby z neho dokázal uhradiť

mesačné základné životné potreby v sume životného minima na plnoletú fyzickú osobu, vo výške platnej k uzavretiu úverovej zmluvy, t.j. 198,09 Eur podľa zákona č. 601/2003 Z.z., mesačné splátky existujúcich úverov a iných peňažných záväzkov v sume 116 Eur ako aj splátku dojednaného úveru v sume 210,82 Eur.

33. Po vyhodnotení uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ, ktorý uzavrel so žalovaným predmetnú úverovú zmluvu, dodržal povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., teda nebolo preukázané, že pôvodný veriteľ posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver overením jeho príjmu zákonom vyžadovaným spôsobom. Preto súd musel konštatovať, že zo strany pôvodného veriteľa pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nedošlo k vynaloženiu zákonom vyžadovanej odbornej starostlivosti. Jedná sa o hrubé porušenie tejto povinnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Aj podľa judikatúry súdov (rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/107/2018 zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 7Co/126/2016 zo dňa 26.1.2017, sp. zn. 12Co/107/2019 zo dňa 13.2.2020) sa má ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti dodávateľa. Uvedené hrubé porušenie povinnosti pôvodného veriteľa má dva následky, a síce, že podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 16.7.2020 je preto absolútne neplatné. Pohľadávka z úveru sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Konečná splatnosť úveru mala podľa zmluvy o úvere nastať až dňa 17.9.2024. Preto podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. nebol veriteľ (VÚB, a.s.) oprávnený postúpiť nezosplatenú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky ku dňu 8.6.2022. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanému na zaplatenie nesplateného zostatku úveru z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobcovi aj z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní.

34. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto vzhľadom na zásadu úspechu vzniklo úspešnému žalovanému podľa § 255 ods. 1, 2 CSP právo na náhradu trov konania. Výrokom II. súd úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože z obsahu spisu vznik trov konania žalovanému nevyplyva a takýto výrok je v súlade s procesnou ekonómiou v zmysle čl. 17 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.2.2018, zverejnené v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.